

ARKUSZ: DODATKOWY

HISTORIA BAKHITY

© UNICEF

Użyj tego arkusza szkoleniowego, aby nauczyć uczniów o doświadczeniach wysiedleńców.

Lekcja ta jest odpowiednia dla dzieci w wieku 12 lat i starszych oraz można ją wykorzystać podczas każdego przedmiotu, do którego się odnosi.

Cele dydaktyczne

- 1) Zrozumienie, dlaczego dzieci i ich rodziny uciekają ze swoich domów, oraz wyzwań, z jakimi mogą się spotkać, np. związanych z kontynuacją nauki i dostępem do żywności.
- 2) Zrozumienie, kto i w jaki sposób udziela pomocy dzieciom.

Czas trwania

20–30 minut.

Potrzebne materiały

Wydrukuj historię Bakhity – po jednym egzemplarzu dla każdego ucznia.

Plansza lub tablica do zapisywania pomysłów i tematów podczas dyskusji w klasie.

Komputer z projektorem/tablicą interaktywną podłączony do internetu, aby móc oglądać filmy i inne materiały online związane z pakietem edukacyjnym.

Zwróć uwagę, że możesz wykorzystać to studium przypadku na sesji klasowej lub w mniejszej grupie

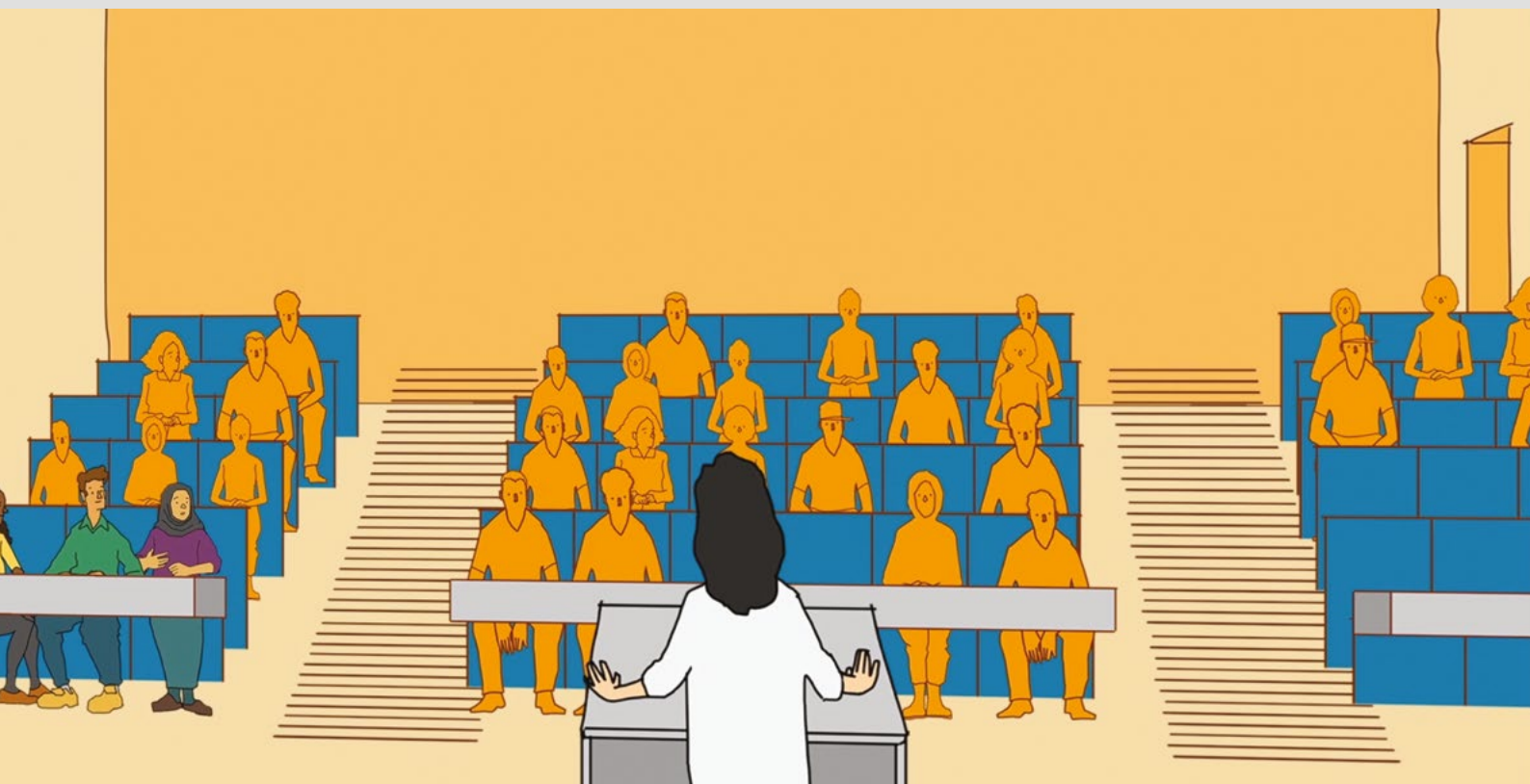

Funded by the European Union

unicef
for every child

ARKUSZ: DODATKOWY

HISTORIA BAKHITY

© UNHCR

INSTRUKCJE

- 1) Wydrukuj historię Bakhity oraz informacje o Sudanie Południowym i upewnij się, że każdy uczeń w klasie/grupie ma po jednym egzemplarzu.
- 2) Poproś uczniów o przeczytanie historii Bakhity oraz informacji na temat sytuacji w Sudanie Południowym. Jeśli chcą, mogą robić notatki.
- 3) Pozwól klasie/grupie przedyskutować pytania znajdujące się na dole tego studium przypadku. Dokument ten zawiera sugerowane odpowiedzi na pytania oraz linki i filmy, które można obejrzeć.
- 4) Poproś grupę o przedyskutowanie następujących kwestii: wyobraź sobie, że pracujesz dla UE i musisz pomyśleć o sposobach wsparcia ludzi, którzy uciekli ze swoich domów. Jaki rodzaj wsparcia zaoferowałbyś(-abyś) w pierwszej kolejności?
- 5) Pokaż uczniom/grupie mapę lub globus. Dowiedz się od uczniów, skąd pochodzi Bakhita, i poproś ich o zlokalizowanie na mapie Sudanu Południowego.
- 6) Poproś jedną osobę lub grupę o przedstawienie studium przypadku reszcie klasy, w tym opisanie, czego się z niego nauczyli i jakie ich zdaniem działania należy podjąć w pierwszej kolejności w odniesieniu do osób przemieszczających się..

ARKUSZ: DODATKOWY

HISTORIA BAKHITY

© UNICEF

„Kiedy w szkole nie było posiłków, nie szło mi najlepiej. Byłam na 30. miejscu w klasie. Teraz, kiedy jest jedzenie, jestem na 10., 9., a nawet lepiej” – mówi Bakhita Immanuel.

Bakhita ma 16 lat i wraz z rodziną mieszka na podwórzu katedry w Wau, w Sudanie Południowym. Kiedy w 2016 r. konflikt rozgorzał na nowo, cała rodzina musiała uciekać. Rodzina mieszka teraz w prowizorycznym domu zbudowanym z żelaznych blach i brezentu, ciężkiej wodoodpornej tkaniny, na drewnianym szkieletcie.

Każdego ranka budzi się w swoim łóżku – drewnianej ramie pokrytej plecioną plastikową liną pełniącą rolę materaca. W niektóre dni, zanim pójdzie do szkoły podstawowej dla dziewcząt w Wau, Bakhita idzie do kuchni, która znajduje się poza domem, aby zrobić herbatę i zjeść „mandazi”, mały kawałek chleba

przypominający pączek. Bywają ranki, gdy nie ma ani herbaty, ani mandazi, bo rodziny na to nie stać. Uciekając, zostawili wszystko i z trudem wiążą koniec z końcem.

Sudan Południowy jest najmłodszym państwem na świecie, które uzyskało niepodległość w 2011 r. Zaledwie dwa lata później wybuchła wojna domowa, w wyniku której ponad cztery miliony ludzi zostało wysiedlonych. Połowa uciekła do sąsiadujących krajów, a pozostałych przesiedlono w obrębie Sudanu Południowego – tak jak rodzinę Bakhity. W 2018 r. strony konfliktu podpisały porozumienie pokojowe, które otworzyło drogę do transformacji politycznej i przedłużenia pokoju. Wiele osób nadal jednak nie wróciło do domu, a 2,2 mln obywateli Sudanu Południowego jest uchodźcami w Sudanie, Etiopii, Ugandzie, Kenii i Demokratycznej Republice Konga (DR Konga). Kolejne 1,6 mln osób pozostaje przesiedlonych na terenie Sudanu Południowego. W wyniku konfliktu 1/3 szkół w Sudanie Południowym nie nadaje się do użytku. Są one uszkodzone, zniszczone, wykorzystywane jako koszary lub schronienie. 2,8 mln dzieci nie uczęszcza do szkoły, co stanowi ponad 70 proc. dzieci w wieku szkolnym.

„Kiedy nie ma jedzenia, czujesz się zmęczony, a kiedy docierasz do szkoły, nie jesteś w ogóle zainteresowany nauką, czujesz, że chcesz po prostu wyjść z klasy lub czujesz, że nauczyciel powinien opuścić klasę i pozwolić ci nic nie robić”.

Bakhita chodzi do ósmej klasy szkoły podstawowej, co oznacza, że jest to jej ostatni rok przed przejściem na poziom wyższy. Wybrano ją również na rzeczniczkę praw ucznia, z którego to tytułu jest dumna i który odzwierciedla jej dobre wyniki w szkole.

Funded by the European Union

unicef
for every child

ARKUSZ: DODATKOWY

HISTORIA BAKHITY

Bakhita jedząca posiłek w szkole z jedną ze swoich koleżanek z klasy. Zdjęcie: UNICEF Sudan Południowy / Gonzalez Farran

Unia Europejska (UE) we współpracy z UNICEF-em wspiera szkołę, dostarczając jej podręczniki, zeszyty, długopisy i plecaki. Nauczyciele otrzymują również materiały dydaktyczne i uczestniczą w szkoleniach. Kiedy jednak UE i UNICEF zdały sobie sprawę, że to nie wystarczy, gdyż z powodu głodu dzieci nie mogą się skoncentrować na lekcjach, nawiązały współpracę ze Światowym Programem Żywnościowym (WFP), aby zainicjować program posiłków szkolnych i każdego dnia uczniowie otrzymują gorący posiłek na obiad.

Bakhita i jej matka przygotowują jedzenie przed swoim tymczasowym domem w Wau. Zdjęcie: UNICEF Sudan Południowy / Gonzalez Farran

„Dzisiejszy obiad to fasola i sorgo, ziarno zbóż” – mówi Rosetta Joseph Anthony. Jest ona jedną z kucharek przygotowujących codzienne obiady dla dzieci.

„Najpierw musimy oczyścić fasolę, potem gotujemy ją przez chwilę na ogniu, a następnie dodajemy sorgo, sól i olej. Potem gotujemy na wolnym ogniu, aż będzie gotowa”.

„Daje mi to energię do skupienia się podczas lekcji. Kiedy nauczyciel prowadzi zajęcia, rozumiem jego polecenia i teraz widzę, jak poprawiają się moje wyniki w nauce” – mówi Bakhita.

Rosetta przygotowuje fasolę i sorgo w dużych garnkach na otwartym ogniu. Zdjęcie: UNICEF Sudan Południowy / Gonzalez Farran

Aby posiłki w szkole były bardziej zróżnicowane, a dzieci uczyły się, jak ważne jest prawidłowe odżywianie, w ramach tego programu wprowadzono do planu lekcji również ogrodnictwo. Szkoła ma swój własny ogród, w którym uczniowie uprawiają warzywa. Dzięki temu na obiad można podać piżmian jadalny (warzywo), pomidory i bakłażany, a uczniowie mogą również wykorzystać swoje umiejętności w domu, aby poprawić sytuację żywnościową swojej rodziny.

„Chcę zostać lekarzem, żeby móc pomagać moim młodszym braciom i siostram, którzy jeszcze dorastają” – kończy Bakhita

Funded by the European Union

unicef
for every child

ARKUSZ: DODATKOWY

HISTORIA BAKHITY

O Sudanie Południowym:

Po dziesięcioleciach wojny, walcząc o niezależnienie się od Sudanu, Sudan Południowy uzyskał niepodległość 9 lipca 2011 r.

Tym samym Sudan Południowy stał się najmłodszym państwem na świecie. Sudan Południowy jest ogromny, prawie wielkości Francji, ale liczy tylko 12 mln mieszkańców.

Największym miastem jest stolica o nazwie Dżuba, ale ponad 80 proc. ludności mieszka na obszarach wiejskich.

Sudan Południowy charakteryzuje się młodym społeczeństwem. 70 proc. ludności ma 30 lat lub mniej. 54 proc. ludności ma mniej niż 18 lat.

Sudan Południowy jest państwem śródlądowym, co oznacza, że nie ma dostępu do morza, ale na jego terytorium znajduje się wiele rzek, w tym słynna rzeka

Nil. W Sudanie Południowym występuje wiele plemion, a ludzie mówią ponad 60 różnymi językami.

Zaledwie dwa lata po uzyskaniu przez kraj niepodległości rozpoczęła się wojna domowa, w wyniku której ponad 4 mln ludzi musiało opuścić swoje domy.

Niektórzy żyją jako uchodźcy w sąsiadujących krajach, inni mieszkają w tymczasowych domach w Sudanie Południowym – tak jak Bakhita.

Sudan Południowy charakteryzuje się wysokim poziomem ubóstwa i zmagą się z dużym brakiem bezpieczeństwa żywnościowego oraz brakiem dostępu do podstawowych usług, takich jak czysta woda, opieka zdrowotna i edukacja – pomimo tego, że kraj ten jest bogaty w zasoby naturalne, takie jak ropa naftowa i minerały oraz posiada żyzną glebę.

Funded by the European Union

unicef
for every child

ARKUSZ: DODATKOWY

DYSKUSJA W KLASIE

© UNHCR

PYTANIA:

- 1) Jakie są konsekwencje tego, że dzieci nie chodzą do szkoły i nie mają dostępu do edukacji?
- 2) Co robią dzieci zamiast chodzić do szkoły?
- 3) Wyobraź sobie, jakie powody mogą mieć dzieci, aby nie chodzić do szkoły w rejonie objętym konfliktem.
- 4) Jaki jest związek między właściwym odżywianiem a edukacją?
- 5) Co sądzisz o wsparciu, jakiego Unia Europejska i UNICEF udzielają dzieciom i rodzinom w ramach tego projektu? Czy masz inne pomysły na to, jak można wspierać dzieci z obszarów objętych konfliktem?

Materiały dodatkowe:

- Film przedstawiający historię Bakhity
<https://www.youtube.com/watch?v=8IBNSC10hOA>
- Film przedstawiający historię innej dziewczynki z obszaru objętego konfliktem, która musiała przerwać naukę (<https://audiovisual.ec.europa.eu/en/video/I-204043?lg=EN>)
- Więcej informacji na temat działań Unii Europejskiej w Sudanie Południowym (https://ec.europa.eu/trust-fundforafrica/region/horn-africa/south-sudan_en)
- Więcej informacji na temat dzieci w Sudanie Południowym: www.unicef.org/southsudan
- Więcej informacji na temat przesiedleńców w Sudanie Południowym i okolicach: <https://www.unhcr.org/south-sudan.html>

Funded by the European Union

unicef
for every child

ARKUSZ: DODATKOWY

ARKUSZ ODPOWIEDZI

© UNHCR

1) **Jakie są konsekwencje tego, że dzieci nie chodzą do szkoły i nie mają dostępu do edukacji?**

Możliwe odpowiedzi: brak możliwości podjęcia pracy w przyszłości, większa podatność na przemoc (bezczynna młodzież), w tym kontakt z grupami ekstremistów lub grupami stosującymi przemoc, ewentualne zmuszanie dzieci do pracy lub zawierania małżeństw, większe narażenie na przemoc ze względu na płeć, pogorszenie stanu zdrowia i samopoczucia (nieumiejętność czytania i pisanie, brak wiedzy o prawach), brak sieci społecznej (przyjaciół).

2) **Co robią dzieci zamiast chodzić do szkoły?**

Możliwe odpowiedzi: prace domowe, pozostawanie beczynnym, udział w handlu narkotykami, przynależność do gangu, praca dzieci.

3) **Wyobraź sobie, jakie powody mogą mieć dzieci, aby nie chodzić do szkoły w rejonie objętym konfliktem.**

Możliwe odpowiedzi: środki

finansowe, utrudniony dostęp do szkoły ze względu na walki, brak motywacji ze strony rodziców, rodzice potrzebujący wsparcia w domu (np. prace domowe lub rolnicze), nieuczęszczanie do szkoły ze względu na praktyki kulturowe (dziewczęta); zmuszanie dzieci do przynależności do ugrupowań zbrojnych.

4) **Jaki jest związek między właściwym odżywianiem a edukacją?**

Możliwa odpowiedź: zdolność do koncentracji, lepsza koncentracja, mniej zmartwień.

5) **Co sądzisz o wsparciu, jakiego Unia Europejska i UNICEF udzielają dzieciom i rodzinom w ramach tego projektu? Czy masz inne pomysły na to, jak można wspierać dzieci z obszarów objętych konfliktem?**

Możliwa odpowiedź: Dzieci na obszarach objętych konfliktem można wspierać m.in. poprzez edukację, programy dotyczące wody i higieny, żywienie, programy promujące integrację uchodźców, dziewcząt i mniejszości.

Funded by the European Union

unicef
for every child